

[Bjørn Poulsen]

lyse, om han finder det forsvarligt at bruge helhedsplanen for Nørrebro som grundlag for saneringsplaner, når der ikke foreligger en samlet plan for saneringen i hele København, og mener ministeren, at det er muligt at foretage en forsvarlig statslig planlægning af saneringsaktiviteten, når der ikke foreligger en tidsfølgeplan for Københavns kommune, der indtil nu har stået for 80 pct. af den samlede saneringsaktivitet?»

(Spm. nr. 497).

Begrundelse.

Ifølge boligministeriets cirkulære om tidsfølgeplaner skal kommunerne hvert tredje år revidere og ajourføre deres tidsfølgeplaner for saneringen. Københavns kommunes tidsfølgeplan udløb i 1977, og der er ikke blevet udarbejdet en ny.

En tidsfølgeplan skal sikre, at saneringen foregår i en fornuftig rækkefølge, og at denne rækkefølge besluttet efter en vurdering af en kommunes samlede saneringsbehov. Der er stadig i København mange meget dårlige boliger. F. eks. paragraf 3-ejendommene ifølge brandsikringsloven. En gennemførelse af helhedsplanen vil medføre, at der bruges så mange ressourcer, at der ikke vil være tilstrækkelige ressourcer til nedrivning eller ombygning af de dårligste boliger i kommunen. Hvis de dårligste ejendomme ikke indtages i en samlet saneringsplanlægning, er det sandsynligt, at der endnu i mange år må bo mennesker i boliger, som ikke er egnede til menneskebolig.

For den statslige planlægning er det af betydning at kende behovet for statsstøtte. Tidsfølgeplanerne skal angive disse behov. Da Københavns kommune bruger 80 pct. af de samlede saneringsmidler, medfører det, at staten mangler det væsentligste grundlag for den økonomiske planlægning af den samlede saneringsaktivitet.

Besvarelse (3/3 78):

Boligministeren (Ove Hove):

Københavns kommunes tidsfølgeplan blev fremsendt til boligministeriet den 17. juli 1972. Planen indeholder en beskrivelse af den fremtidige saneringsvirksomhed i Københavns kommune og angiver rækkefølgen for den forventede saneringsaktivitet. Dette

gælder specielt for tiden indtil 1. april 1977, men planen indeholder endvidere en beskrivelse af visse områder, der må forventes omfattet af saneringsplaner efter denne dato.

Kommunens tidsfølgeplan blev udarbejdet, før boligministeriets cirkulære om tidsfølgeplaner af 10. marts 1972 blev udsendt. Ministeriet har truffet aftale med Københavns kommune om, at planen som et led i en forestående revision og ajourføring skal fremtræde i en form og med et indhold, der svarer til de retningslinier herfor, der er angivet i cirkulæret. Jeg kan endvidere oplyse, at boligministeriet i november 1977 har anmodet kommunen om, at spørgsmålet om tidsfølgeplanens revision nu tages op til overvejelse.

Jeg er altså enig i, at der nu er behov for, at planen revideres, ikke alene af hensyn til kommunens egne målsætninger med hensyn til planlægning og økonomi, men også af hensyn til saneringsselskaberne, de private grundejere og lejerne samt sidst, men ikke mindst boligministeriet, som jo skal kunne danne sig et skøn over behovet for statsstøtte til saneringsvirksomhed i de enkelte år.

Derimod må jeg tage afstand fra det synspunkt, at helhedsplanen for Nørrebro ikke skulle kunne indgå som et væsentligt element i den reviderede tidsfølgeplan. Det har jo steds været forudsat, at en meget væsentlig del af saneringsvirksomheden i København skulle foregå på Nørrebro og ikke mindst i den sorte firkant. Jeg er heller ikke enig med spørgeren i, at gennemførelsen af helhedsplanen vil kræve så mange ressourcer, at der slet ikke bliver noget tilovers til at dække saneringsbehovet for de dårligste ejendomme uden for Nørrebro. Dels har vi i boligministeriet en løbende kontakt med Københavns kommune om prioritering af saneringsvirksomheden inden for de – det indrømmer jeg – knappe økonomiske midler, vi har til rådighed, dels er der da al mulig god grund til at tro, at der i de kommende år som et led i hele byfornyelsesvirksomheden kan sættes øgede ressourcer ind på løsning af denne påtrængende opgave.

Til *miljøministeren (23/2 78)* af:

Askjær Jørgensen (FP):